RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3153/75

af 24. november 1975

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for yderbeklædningsgenstande til mænd og drenge, henhørende under pos. 61.01 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Malta (1976)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Malta, underskrevet i La Valette den 5. december 1970 fastsætter i artikel 3, stk. 1, sammenholdt med artikel 2 i bilag I, åbning fra Fællesskabets side af et årligt fællesskabstoldkontingent på 300 tons for yderbeklædningsgenstande til mænd og drenge, henhørende under pos. 61.01 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Malta; den første etape i aftalen udløber imidlertid den 31. marts 1976 og i medfør af artikel 6 i bilag I skal pro rata temporisklausulen finde anvendelse på kontingentmængden; Fællesskabet har i sinde at opretholde sine handelsforbindelser med Malta; de bestemmelser, der skal gælde for anden etapa må ikke være mindre gunstige end dem, der er fastsat for den første; for ikke at forstyrre mønsteret for samhandelen med de pågældende varer, synes det hensigtsmæssigt at åbne fællesskabstoldkontingentet for hele året 1976; i medfør af artikel 1 i nævnte bilag er tolden for dette kontingent lig med 30 % af satserne i den fælles toldtarif for de pågældende varer; med henblik på at stille Malta lige så gunstigt som de lande, der drager fordel af de generelle præferenceordninger, bør ovennævnte kontingentmængde forhøjes til 473 tons og tolden bør suspenderes fuldstændigt; med hensyn til fordelingen af dette toldkontingent, bør den i aftalen fastsatte kontingentmængde forbeholdes medlemsstaterne i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning, medens de nye medlemsstater deltager ved fordelingen af den supplerende mængde;

der bør især sikres stadig og lige adgang for alle importører i Fællesskabet til kontingentet og vedvarende anvendelse af den for dette fastsatte sats for alle indførsler af de pågældende varer i alle medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt; en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; denne fordeling skal for i videst muligt omfang at svare til den faktiske markedsudvikling for de pågældende varer foretages i forhold til medlemsstaternes behov, som udregnes dels på grundlag af statistiske oplysninger om indførslerne af de pågældende varer fra Malta i en repræsentativ referenceperiode, og dels på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i de seneste tre år, for hvilke der foreligger statistiske oplysninger, fordeler de tilsvarende indførsler for hver medlemsstat i forhold til indførslerne i Fællesskabet af de pågældende varer med oprindelse i Malta sig på følgende måde, udtrykt i procent:

	1972		1973		1974	
Tyskland	55,5	43,4	31,0	19,4	16,2	7,7
Benelux	27,3	21,4	35,1	22,0	45,5	21,6
Frankrig	11,7	9,2	11,9	7,4	22,9	10,9
Italien	5,5	4,2	22,0	13,7	15,4	7,4
Danmark		7,6		29,0		31,9
Irland		0,2		0,2		0,4
Det forenede Kongerige		14,0		8,3		20,1

under hensyntagen til disse oplysninger, til den forventede udvikling på markedet for de pågældende varer i løbet af året 1976 og særlig til de af visse medlemsstater fremlagte forudberegninger kan den første procentvise fordeling af kontingentet fastsættes nogenlunde således:

Benelux	12,7
Danmark	17,5
Tyskland	47,6
Frankrig	9,5
Irland	0,3
Italien	3,2
Det forenede Kongerige	9,2;

for at tage hensyn til udviklingen i indførslerne af de pågældende varer til medlemsstaterne bør kontingentet deles i to dele, hvoraf den første del fordeles mellem medlemsstaterne, medens den anden del udgør en reserve til senere dækning af behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres oprindelige kvota; for at give importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt at fastsætte den første del på et niveau, som i dette tilfælde kunne ligge på 67 % af kontingentet;

de oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en supplerende kvota på reserven; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens supplerende kvoter er næsten opbrugt, så ofte som reserven tillader det; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særligt skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en medlemsstat, skal denne medlemsstat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i én medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med administrationen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra 1. januar til 31. december 1976 åbnes i Fællesskabet et toldkontingent på 473 tons for yderbeklædningsgenstande til mænd og drenge, henhørende under pos. 61.01 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Malta.

2. Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes satserne i den fælles toldtarif fuldstændigt.

Denne suspension gælder fuldt ud i de nye medlemsstater.

Artikel 2

1. En første del på 315 tons af det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 er gældende indtil den 31. december 1976, udgør følgende mængder:

Benelux	40 tons,
Danmark	55 tons,
Tyskland	150 tons,
Frankrig	30 tons,
Irland	1 ton,
Italien	10 tons,
Det forenede Kongerige	29 tons.

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 158 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstat har udnyttet 90 % eller derover af sin oprindelige kvota, således som denne er fastsat i artikel 2, stk. 1 — eller af samme kvota nedsat med den mængde, som er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota på 15 % af den oprindelige kvota i det omfang, reserven tillader det, eventuelt afrundet til den højere enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin oprindelige kvota har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvota, som den har trukket, trækker

denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser en tredje kvota på 7,5 % af den oprindelige kvota, eventuelt afrundet til den højere enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin anden kvota har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes analogt indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stk., hvis der er grund til at antage, at de ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stk.

Artikel 4

De supplerende kvoter, som er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1976.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. oktober 1976 til reserven tilbageføre den ikke-udnyttede del af deres oprindelige kvota, som den 15. september 1976 overstiger 20 % af grundmængden. De kan tilbageføre en større mængde, hvis der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1976 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted til og med den 15. september 1976 og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvota, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over de af medlemsstaterne i medfør af artiklerne 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. oktober 1976 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, med hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager det sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af de pågældende varer fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden som disse varer forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, som er afskrevet på de i stk. 3 anførte betingelser.

Artikel 8

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1976.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. november 1975.

På Rådets vegne

B. VISENTINI

Formand